

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De negotijs gestis. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

Glos. ponit differentiam inter istū tit. & præcedentem, quæ factis est bona; sed imperfecta. & ideo dicit quod in tit. præced. aduocabat patrociniū potentis in lite tam mora ad excludendum eam. in isto tit. non erat mora lis, nec aduocabat ad excludendum litē: sed extra iudiciū aliquid fecit; vel ut magis timeretur; ut in l. j. vel in iniuriā alterius: ut in l. ij. Nam supra limē domus sue vlt. possessionis, fecit describi nomē imperatoris, vel arma imperatoris: ut videretur sibi multum acceptus, vel eius familiaris. Et videri multos qui faciunt pingi arma alicuius Cardinalis, vel Papæ. Et in ista ciuitate faciunt pingi arma sancti Marci. & vult ista l. q. talis domus cōfiscari; quia non debet aliquis priuatus hoc præsumere, cū cedat in dedecus principis. cum nō alibi debeāt pingi nisi s. domos principis. & hoc secundū vnum intellectum. Secundū alium dicit quod etiam nomē suū propriū nō debet describere; quia est magna temeritatis. Aliud tñ signū, nō tñ vexillum apponere potest, ut no. gl. j. tit. xxi. l. si. Nō tñ seruatur hæc lex, nec secundū primum, nec secundū intellectum. Lex autē secunda loquitur qñ quis in iniuriā alicuius facit apponi vexilla regis, seu principis, vel depingi arma, vel nomē imperatoris super domo vel possessione alicuius detenta per eum. q. illa ad denotandum vel infamandum eū possessio nō est sua; se principis, vel cōmunis; nā licet ipsi possessori propria authoritate amouere: nec de hoc potest accusari, nec accusatio debet recipi.

¶ Ea que illicitē edificata sunt, possunt per quencunque licitē destrui, & sine pena.
¶ Si locum domum alicui, qui in ea vendat vinum sine pedagio, non possunt gabellatores eam confiscare.

LEX

II.

Nequis. **¶** Bart. not. in ista l. ij. circa si. q. quando per stat. aliquod maleficium redditur impunitabile; puta q. bannitus possit impune offendere. non debet super hoc recipi accusatio. Et sic ista exceptio potest opponi ad impediendū iudiciū criminale. **¶** Nota. etiam quod ea quæ illicitē edificata sunt, possunt per quencunque licitē destrui, & sine pena. facit. l. fideicommissa. §. si quis illicitē. de leg. iij. **¶** Not. gl. in l. j. s. eo. in verbo dominicum cum ibi not. ibi confiscatur possessio. Ista glossa facit contra gabellatores vini, qui vendunt vinum, pone q. dedi ad pensionē alicui domum, q. in ea vendit vinum sine pedagio: & ob hoc volūt eam cōfiscare: nō debet audiri. Nam nō deliqui ego cuius domus est: & ideo ad maiorem cautelam faciunt locatores in instrumentis locationum, quod nolunt in talibus domum suam esse obligatam: & faciunt conductores sibi promittere ista.

Vt nemini liceat sine iudi. &c.

Rubrica.

¶ Non licet alicui propria authoritate a seipso accipere insignia doctoratus, sed quod debeat ea petere, & recipere a superiore ad quem pertinet.

LEX

I.

Sepe. **¶** Glos. hic assignat duas diuersitates inter istum tit. & præcedentem. & primum vtilitatis continent. dicit ergo quod tit. præcedens loquitur, quādo quis signum, vel arma principis, aut vexillum, apponit rebus a se possideis ad terrorem aliorum, vel rebus possideis per alium ad iniuriā illius. Hic verō loquitur qñ quis signum suū vel arma sua apponit in re possessa per alium ratione iuris quod præten dit in illa re habere; quia asserit illam esse suā; vel sibi obligatam. Nam non licet hoc facere antequā obtineat pro se sententiam, quæ transierit in re iudicatam: quia non debet sibi ipse ius dicere sine licentia iudicis, & istum casum vidi de facto denis, cū quādam fraternitas in qua erant multi ciues potentes, litigarēt cum vno notario super vna possessione p illum detenta: quia statim lata vna sententia pro se antequā transierit in rem iudicatam, quia fuit appellatum, fecit depingi arma ipsius fraternitatis super ostium. Et ille notarius cum pluribus fuit armatus, & illa arma destruxit, & accusabat. Certē non merebatur accusari: sed potius ista fraternitas, quæ propria authoritate hoc fecerat. Ista est intentio huius tit. & sic longē differt a præcedenti. Et pro declaratione istorum ti. vide oīno gl. bonā & plenam in auth. de man. prin. §. si. que incipit titulos &c. Et dicit Bar. saepe se allegasse rubr. cum tit. in cōuentibus scholarum, cū daret insignia. dicendo q. non licebat propria authoritate a seipso accipere insignia doctoratus, sed debebat ea petere, & recipere a superiore, ad quem pertinebat.

Ne fiscus vel res publica &c.

LEX

Rubrica.

I.

Reipublica. **¶** Iste tit. differt a tit. neli. pot. ten. quia hic implorabatur patrociniū fisci, vel reipublicæ, ratio debiti. i. quod implorans illi tenebat: vnde videbatur quod esset licitum fisco vel reipublicæ præstare illi patrociniū pro suo interesse: ut posset consequi debitum suum: quia si ille succumberet, fortē non essent bona sufficientia illis ad satisfaciendum fisco. In isto autē tit. potentior non veniebat ad præstandum patrociniū pro suo interesse, seu debitori suo. Tamen adhuc dicitur in isto tit. contrarium. quod fisco propter hanc causam non debeat patrociniū præstare. vni priuato contra alterum, ad incutiendū illi terrorem. & hoc vult. l. j. & etiam pe. & vlti. contra quas oppo. quia non debet esse deterioris conditionis fisco quam vnus priuatus. Sed si moueretur qd debitor meo a quodam alio, licitum est mihi pro meo interesse illum defendere, & opponere exceptionem quam ille omittit opponere: ut infra, de non nu. pec. l. si cui. ergo fortius fisco. cuius contrarium ista l. videntur innuere. sed dicit quod propter hoc solū q. iste sit debitor fisci, vel rei publicæ, non licet fisco vel rei publicæ præstare sibi patrociniū. & ita loquuntur iste l. si in fraudem fisci illi omittet exceptionem obijcere, quæ ille competit, & bona non sufficienterent. & sic præten dit interesse. Bene posset fisco comparere, & pro suo interesse defendere, etiam illo non postulante. ut in l. contraria.

LEX

II.

Vm allegas. **¶** Not. ex ista l. secundū Bartol. q. si aliquis est expulsus de castro quodam, & vult donare, vel vendere ius quod habet alicui potenti, vel ciuitati: quia ipse non videtur posse recuperare per seipsum: talis venditio, vel donatio nō valet. Et istud est quotidianum secundū eum. & istud vidi de facto in quodam nobili partium mearum expulso a suis consortibus, qui volebat donare cuidam magno domino ius suum in despectum aliorum: sed eius filia sibi contradixit. & propter hoc abstinuit. Videretiam Florētiam in quodam qui litigabat cum suo fratre, & volebat donare comuni Florentiæ omnia iura sua: & non fuit auditus, quia contra hanc l.

De negotijs gestis.

Rubrica.

¶ Qui gerit negotia aliena, & in eis impendit, potest repetere a domino quod soluit in duobus casibus.
¶ Mali mores, & mali admini. faciunt tut. suspectum, non autem accusatio de suspecto.
¶ Si reperitur in instrumento quod iudex talem legitimum tutorem de diti pupillo non iuratur de iure: licet legitimus tutor non detur a iudice, sed a lege.
¶ Mater si faciat impensas in petendo tutorem filio non habenti, quando possit eas repetere.
¶ Verbum officium, quid importet.

LEX

I.

Vm tutores. **¶** Expensæ factæ pietate materna, vel affectione domesticæ, non repetuntur per actionem negotiorum gestorum, quia non videntur factæ animo repetendi: sed potius donandi. hoc dicit. no. **¶** Semper ergo qui gerit negotia aliena, & in eis impendit, potest repetere a dño. Imò fallit in duobus casibus huius l. & i. alij qui ponunt p. gl. j. e. l. si pñno. Regulariter contra. si vtiliter gessit. ut l. j. & ij. ff. eo. vbi ponit edictū pretoris factū sup hac materia, p quod dat actio neg. ge. dñe. Ita dñō negotiorū contra gestorē malē gerentem. & e contrario eadē actio contraria dat gestori bñ gerenti contra dñm p impetis. pter in casibus pdictis. Primò ponit dictū. vsq. ibi. [cū etia.] Scđo illud pbat a minori: q. si qdā domesticus qui fuisset n. rui amicus patris istorū pupillorū: istas expēas circa eos fecisset. nō prestando qd faciebat hoc aio repetēdi, psumere fecisse affectionē domesticā: & sic potius aio donandi, nec repeteret. ut ff. l. si quis. Multo minus ista mī, q. psumitur mora pietate materna. si ergo fuisset p testata, an repeteret? dicit ut no. in l. pxi. per Bar. qui distinguit. sed in extraneo indistinctē dicit q. sic, quia ille non tenebatur suspectos facere, vel etiam petere alios dari: sed mater licet nō teneat suspectos facere, bñ tñ teneat petere nō habet, si nō vult priuari eius succelsione. **¶** In glossa in prin. ibi. [l. detegeres.] hoc ideo dicit

gl. quia tutorem suspectum faciunt mali mores, & mala ad
administrationem. vt in l. suspectum. ff. de susce. tu. Non autē accusatio
suspecti: qui enim accusat, potius detegit suspicionem allegā
de malos mores: & malā administrationē, q̄ suspectū faciūt. Et
hoc scdm Bart. si reperit in iustro q̄ iudex talē legitimū tuto
rem dedit pupillo, nō vitiat datio. * licet em legitimus tutor non
teneat a iudice, sed a l. vt l. legimos. de leg. tu. Tamen illud ver
bam possum in instrumento quod iudex dedit, non vitiat: quia
debet exponi dedit, id est, dat. ar. huius gl. quia verba debent in
iustro secundū subiectā materiā. vt in l. si vno. in prin. ff. loca. fa
ciat quod not. Bart. in l. in prin. ff. si ser. ven. In gloss. libi. [vel vlti
ma] l. si. f. si. Et licet non accuset, non priuat successionē si
cū petitione. tutoris filio non habenti. & illam tenetur facere
causantē infra annum: si non vult priuari eius successione. Ex
hoc apparet quod si accusauit de suspecto, cum ad illud non te
netur, si fuit protestata quod expendebat animo repetendi,
petere repetere: vt l. si quis. §. pleriq̄. in ff. de reli. Sed quando
petit tutorem filio nō habenti: quia hoc fecit ex quadam neces
sitate, ne priuaretur successionē, etiam si fuisset protestata, non
petere repetere: quia hoc fecit pro seipsa, & pro suo commodo.
pro quo facit in ratione sui text. sing. in l. creditor. §. j. ff. man. hoc
tamen nō est verum indistinctē. Sed dic vt no. Bart. in l. seq. quia
pōt fieri expensā diuersimodē in hac petitione. Nam quēdā
mā in personā ipsius matris: vt si mater ducat pupillum Romā
pro tutore petendo: & in hospicijs expendat pro sua persona.
ita expensā non repetit: quia cum teneatur tutorem petere
suo iuramento, hoc facere tenetur pro sua persona. l. suo victu. ff. de
ope. libe. & sic protestatio nihil operaretur: vt no. j. eo. l. alimenta.
post prin. gl. magnā. Quēdā sunt in personam pupilli in hospi
cijs, vel in iure coram iudice. & istas non tenetur facere mater de
fucundo fuit protestata. & ita locū habet quod hic dicitur: vt eas
videatur fecisse pietate materna: & non possit repetere. quod in
et verū erit parua, & mater diues, & pupillus pauper: & ali
quo utriusque deficientē repetere potest: & hoc voluit gloss. seq. pro
6 quod ex hoc. l. vtrū. de do. inter vir. & vxor. In glo. seq. in prin.
b. d. officio illo quod est pietas. Nam habemus hoc vocabulū
officium quod est generale: & cōuenit cuiuslibet homini erga alte
rum: ut in iure. ff. de iust. & iur. propter quem tenetur alter alteri
seruire de eo quod pōt. & sub isto vocabulo comprehendunt alia
duo specialia pietas, quae cōuenit parentibus erga liberos, &
obsequium quod erga patronum cōuenit liberto. vt j. eo. l. officio.
Omnia ergo pietas vel obsequium dicūt officiū: sed nō cōuerso.
& de tali officio loquitur liber Tullius de officijs. & alio vocabulo
dicunt munus: vt in hoc tex. & ita intelligit gl. In gl. libi. [ex qua
linat] dicit vt si est talis impensa quae cōcernat personam filiorū:
vt in hac l. autē bona filiorum, ista nō praesumunt facta ratione
pietatis: sed sit parua, siue magna: vt j. eo. l. alimenta. in fi. cū l. se.
Sed quando cōcernit personam, tunc distingue: vt sequit in gl.
An impensa parua, & mater diues, & filius pauper. & videtur
facta ratione donandi, aliās secus. facit ad hoc quod not. in l. filij.
j. de donat. inter virum & vxorem.

¶ An impensa inter te & me, potest aliquis tertius comparere non solum pro suo
iure, sed etiam pro interesse tuo vel meo: & allegare illud quod prodest sibi, si
pro te allegatur: & qualiter?

LEX

II.

Contra. ¶ Pupillus ex gestione tenetur: quatenus
est effectus locupletior: nec etiam in illo
tenetur, si alius gratis erat facturum. hoc dicit. & pri
mo premittit generaliter. quid iuris sit in eo qui ge
stis negotia pupilli: quoniam habet actionem eatenus quatenus
est effectus locupletior. & non vltra. Et hoc est speciale in pu
pillo, cum non sufficiat vtiliter negotium fuisse gestum. si vti
liter non durauit. secus in alio: vt in l. sed an vltro. §. primo. ff.
de iur. Et hoc vsq̄ ibi. [quae tibi.] deinde infert ad ealum pro
positum de illo qui gessit ducendo pupillū Romam p faciēdo
ut dari tutorem: vt illam impensam possit repetere indistinctē
quā ex illa sit effectus locupletior, nisi matertera fuisset gratis

factura, vt in fi. quod no. Quod intellige si
iste gerens hoc sciebat: sed si ignorabat, nō
est quid sibi imputetur quare istam impen
sam fecit secundū Pe. ar. j. de tab. l. generali.
li. x. sed qñ sciebat illā fuisse facturā gratis,
est quod sibi imputet quare fecit animo re
petendi. Sed oppo. de l. prae. So. intellige
istam l. in extraneo. & qui nō erat multum
domesticus patri. vnde indistinctē videtur
fecisse animo repetendi: secus in matre, vel
in multū domestico, vt in l. prae. ¶ Vltimō
Bart. not. istā l. fin. in fi. quod si est litigiu in
ter te & me, pōt quidā tertius cōparere nō
solum pro suo interesse: sed etiā pro interesse
tuo, vel meo. & allegare illud quod pdest
sibi, si per te nō allegatur. & dicit quod nō
meminit se alibi legisse. & sicut si tu nullo
modo te defendis, pōt quidā tertius cōpa
rere sine mandato ad plenā defensionem.
dummodo satisfat de iudi. sol. l. exigēdi. §.
de procu. Ita si tu te defendis, & nō plenē:
quia omittis opponere quandam exceptio
nem, pōt quidā tertius pro te cōparere, &
illam allegare, & probare per istū text. quē
ibi allegauit, & hoc intelligendo text. quod
ista matertera cōparuit in iudicio, qd erat
inter gestores & pupillos quondā, sed pos
set intelligi quod ipse pupillus hoc allega
bat, & probabat, & tunc nō facit pro Bart.
facit. l. Titia. ff. sol. matr. & quod ibi not.

¶ Relatum facit simplicem relationem quandoque, non
propriam.

¶ Debitor meus in centum, si non poterat soluere partem de
biti me inuito, & decedat duobus heredibus relictis.
an unus ex eis poterit me inuito soluere partem suam
tantum?

¶ An sit repetere actionem in genere?

LEX III.

Siue pro fratre. ¶ Pro
co qd
quis soluit sponte & vtiliter pro
alio nulla necessitate cogente, cō
petit ad repetendum hac actio directa, sed
si soluit ex necessitate cōmuniōis, vel cau
satiue, competit actio fa. ercisi. vel cōmuni
diuidundo. h. d. secundū cōmunē intelle
ctum gl. Et primō loquitur qñ ex mera vo
luntate, vsq̄ ibi. [siue pignoris:] postea qñ
ex quadā necessitate, vt lueret pignus qd
erat cōe inter te & cohredem, quod luere
non poterat, nisi totum debitum solueret: vt j. de distra. pigno. l.
quandiu. Et ista secunda subdiuiditur in duas, quia loquitur
quando iudicium fami. ercisi. cū semel fuerat motum vtiliter, &
sic amplius moueri non poterat pro ipsa pecunia repetenda. vn
de tunc datur actio cōmuni diuidundo. secundū gloss. fin. &
Bartol. non autem nego. gest. directa vel vtilis. Et dum tex. di
cit [eandem habebis,] non refertur ad actionem nego. gestio. de
qua supra dixerat, sed ad actionem in genere. & sic illud rela
tium eandem facit simplicem relationem, non directam, si
cut alibi mulier damnauit quae saluauit. nam non refertur ad
Euam, quae damnauit: sed in genere ad mulierem. & in specie
ad Beatam virginem. ¶ Et ad hoc semper allegatur iste text.
cum gloss. quod relatum facit simplicem relationem, quan
doque non propriam. Alij dicunt quod stat propriē de act. ne
go. gest. non tamen de directa. de qua. §. dixerat: sed intelligitur
de vtili quando non sponte: vt j. eo. l. curatoris, sed illa loquitur
quando alia actio deficiebat. & tunc recurritur ad vtilem, quae
non deficiebat quia licet non deficeret fa. ercisi. competebar cō
muni diuidundo. & si fami. ercisi. non erat intentata, illa poterat in
tentari. vt in fi. ¶ Et per istam l. in princip. determinat Pe. contra
aliquos qui dicebant quod si est aliquis debitor meus. in c. & de
cessit duobus heredibus relictis, sicut ipse non poterat soluere

¶ Dario. Adde in si
mili Bart. in l. j. ff. si ser
ui vend. & in l. j. §.
quibus. ff. quod cu
iusque vni. nomi. &
in l. insula. per illum
tex. ff. de praefri. ver.
Inn. hos. & doc. in c.
petitio de pecu. Bal.
in l. j. de confir. tu. &
in l. id quod paupe
ribus. §. de epi. & de.
Alexā. de Imo. in l. si
quis in feudi vocabu
lo in prin. ff. de leg. j.
Et in consi. xiiij. col.
v. ver. Item dario. in
iij. volu. Franc. Cur.

¶ Pietas. Et tale est
qd debet etiā filius pa
tri. l. cogi. §. si pater. ff.
ad treb. & l. j. ff. de in
offic. testa. & de eo qd
debet homo homini.
adde lo. an. in c. non
est sine culpa. de reg.
iur. li. vj. & de officio
quod debet vxor vi
ro. vide in l. sicut pa
tronus. ff. de op. li. l. i.
adde qd officiū dicit
religio quā homo de
bet Deo. l. nemo. §. de
epi. aud. l. i. de cura
vel sollicitudo. j. de
ser. fu. l. j. Item tutela
dicit officiū, vt j. qñ
mul. tu. offi. fun. po.
l. i. de offi. imperiū: vt
ff. de offi. cōsu. l. j. & in
sum. Azo. §. eo. tit. &
de hoc verbo officio
vide plura per Fel. in
c. inter cetera. de offi.
or. & in c. post celsio
nem. in prin. de prob.
Franc. Cur.

¶ Ad euam. Adde ori
ginaliter. Genesis j.

¶ Relatum. Adde
Bart. in l. Iulianus. ff.
de har. insti. & in l.
hoc articulo. col. pe.
ver. l. i. habemus. eo.
tit. & in l. si sic. §. j. ff.
de leg. j. & in l. ea tñ
adiectio. ff. de leg. iij.
& de ista simplici re
latione. vide etiā gl.
in d. l. Iulianus. & in
l. dñm. j. de inu. Et p.
Lud. ro. in l. j. in prin.
ff. de no. ope. nuncia.
Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a** An vnus. Adde bar. in l. si procurator. la. ff. de cond. ide. Ale. de Imol. in d. s. si tutores in addi. ad Bar. in l. s. si plures. ff. de ex. & vide in s. sed si ex. insti. de fati. tu. intellige hoc nomine pupilli non suo, vt in Ale. in d. s. si plures. Franc. Cur.
- b** Libertus. Adde glos. in l. C. de oper. li. & in l. solo. C. de lib. causa.

partem debiti me iuto: vt l. tutor. §. Lucius. de vsu. Ita nec vnus ex heredibus inuito me potest soluere partem suam tantum: vt se liberaret, sed habet necesse soluere totum. & sic liberare se & cohæredem. per l. ij. §. ex his. de ver. obl. vbi dicitur quod ex persona hæredum conditio obligationis non immutaretur si posset soluere partem, cum defunctus non posset. Pe. tenet contra per prin. huius. I. quia si haberet necesse soluere totum, non cõpeteret sibi actio. neg. gest. directa. cuius contrarium vult ista l. in princ. sed daretur utilis, vel fa. etc. vt in secunda parte. tanq̃ pro negotio non sponte gesto. sed urgente necessitate: quia volebat se liberare. & non poterat nisi totum soluere, sicut qñ volebat liberare pignus. Ad cõtrariũ de §. ex his. dic vt ibi. Nam non debet intelligi quantum ad facultatem soluendi id quod debebatur. sed quando vellet soluere aliud pro alio: quia si defunctus non poterat, nec etiam aliquis ex cohæredibus: vñ qñ actio erat indiuidua de sui natura respectu solutionis. secus quã do diuidua. ¶ Vltimò ex eo quod dicit glo. pe. in fi. not. q̃ est repetere actionem in genere. quod tenet Bart. licet quidam cõtra. qñ actio non potest esse sine præiacente materia, ex qua oriatur. Sed actio in genere non potest habere præiacentem materiã. & sicut non reperitur homo in genere nisi in fantasia hominis: quia potest homo hoc in mente sua cõcipere: ita non reperitur actio in genere de quo per Bar. in l. si seruus communis mæuij. de stipu. ser. & l. ij. §. h. de acquir. posses.

- a** In actione tutelæ bona gerentis sunt tacite obligata pro mala administratione. sicut bona veri tutoris, sed in actione negotiorum gestorum secus: sed competit actio personalis contra gerentem.
- b** Gerens negotia pupilli sine mandato tutoris, an habeat ipsum tutorem obligatum?
- c** Tutor in negotijs pupilli potest facere procuratorem suo nomine, cum ad se pertineat. An vnus tutor possit facere cõtutorem, procuratorem: & sibi committere iuces suas?

LEX

III.

- 1** **Q**ui pupillæ. ¶ Gerens negotia pupilli vel pupillæ mandato tutoris: tenet pupillum hac actione, non actione tutelæ. hoc dicit. Et sic madaum tutoris non impedit hanc actionem oriri inter gerentem & pupillam: sed inter gerentem & tutorem sic: quia non tenet tutor hac act. sed acti. mandati. & cõuerso tutor sibi. quia mandatũ facit hac actione cessare inter madaum & madatariũ: non inter madatariũ & non madaum: vt hic patet. l. ij. §. si ff. e. ti. ¶ In tex. ibi [non videtur gelsisse.] dic & sic non tenetur actione tutelæ. de qua ff. de eo. qui pro tu. Nã iste titulus habet locũ quando quis credens se tutorem cum non esset, gelsit negotia pupilli: sed hic iste non credebatur se tutorem, neq̃ gelsit vt tutor. sed mandato veri tutoris. Ideo cessat illa actio: & datur ista. & hoc est magni effectus: quia in actione tutelæ bona gerentis sunt tacite obligata pro mala administratione, sicut bona veri tutoris: vt j. de admi. tu. l. pro officio. & ibi no. in fi. gl. fi. Sed per actionem neg. gest. secus: quia hoc non reperit iure cautũ. & sic in primo casu posset bona aduocare per hypothecariã a quocunq̃ possessore. in secundo, secus: quia solũ posset agere actione personali contra gerentem. ¶ In gl. j. in fi. ibi. [licet mandauerit tutor.] sed ista sol. non videt bona: quia mandatum tutoris censetur esse madaum pupillæ, sicut sciẽtia tutoris censet esse sciẽtia pupilli. vt l. ij. in fi. ff. de tribu. sed dic hoc verũ in his q̃ principaliter non pertinerent ad tutore: sed ad pupillũ, sed gestio negotiorum pupilli pertinet ad tutorem suo nomine. & ille qui gerit negotia pupilli sine mandato tutoris, habet ipm tutorem obligatum: tanq̃ gelsit negotia eius. non dicuntur eius. scilicet, cura & sollicitudine: non utilitate: vt in l. si pupilli. in prin. & ibi no. ff. eod. Si ergo tutor mandauit alicui q̃ gereret, censet illi madaum negotium suum licet etiam sit negotium pupilli: & propter hoc illud non reputatur negotium pupilli: sed solus tutoris. si autem tutor non mandaret vniuersaliter geri negotia pupilli, sed particulariter mandaret alicui quod aliquam rem venderet, vel emeret pro pupillo, tunc censetur madaum pupilli. & inter madatarium & pupillum non oriret actio neg. gest. sed mandati. ¶ no. ergo secundum Bald. q̃ tutor in negotijs pupilli potest facere procu. suo nomine. cum ad se pertineat: vt dixi. Sed
- a** an vnus tutor possit facere cõtutorem procuratorem in hoc, &

sibi committere vires suas: Dic quod sic secundum Bald. qui alio legat text. in l. si procurator. §. si tutores. ff. mand. in gloss. fina. ibi. [j. eod. si mandatum.] & plenius. ff. eod. l. ij. §. fi.

a Officium ratione cuius debet alter alteri prodesse, & non nocere, an inducat præsumptionem necessitatis? & an impediat actionem negotiorum gestorum: & quid in obsequio, & quid in pietate paterna vel materna?

LEX

V.

- 1** **O**fficio. ¶ Quod quis facit ex necessitate obsequij debiti, non venit in hac actione. hoc dicit. debet scire q̃ libertus si potest tenetur alere patronũ regentem. & etiam filios eius egentes. hoc tamẽ secundum, non semper est verũ. sed cum distinctione. & hæc habent in l. si quis a liberis. §. solent cõsequi. ff. de lib. agn. & tenetur hoc rone obsequij, ad quod tenetur patrono propter bñficiũ libertis ab eo receptum. & ad istud debitum licet non competat actio: sed officio iudicis redigit ad præstandi necessitatem: quia potest ad hoc præcisẽ cõpelli: sicut filius ad alendum patrem. dicto casu. si ergo aluit, abiq̃ actioẽ non repetit: quia soluit debitum quasi naturale: & se liberauit. & eadem solutio non debet parere solu. & repetitionẽ. vt in l. cũ his. §. j. ff. de eod. indebi. ¶ In glo. prima ibi. [inter hominem & hominẽ.] dic propter cognationem quã natura inter eos constituit. l. vt vim. de iust. & iur. ratione cuius debet alter alteri prodesse. & non nocere, hoc tamẽ officium non redigitur ad præstandi necessitatem. Ideo impedit act. neg. gest. quia licet quis debeat alteri prodesse si potest, non tñ tenetur p̃ illo de suo expendere, aliã sequere q̃ ista actio nõquã competeret. sed obsequiũ magis arctat: quia redigitur ad præstandi necessitatem ideo istam actionem excludit. Pietas autem paterna vel materna impedit. cum dist. tñ de qua dixi in l. j. s. eo. & no. j. eod. l. alimẽta. gl. fi. ibi. [sed dic idem in adulta, nisi protestetur.] Sed certẽ non videtur prodesse protestatio, ex quo libertus tenet alere non solũ pupillos: sed adultos, si potest. vt in d. l. si quis a liberis. §. solent. iũ cio eo quod no. j. eod. l. alimẽta. post prin. gl. magnã.
- a** Curator an possit dari in testamento?

LEX

VI.

- 1** **V**ratores. ¶ Si officium iniunctum non arctat regentem pro gestis, competit hac actio directa. hoc dicit. secundum Bartol. Sed si arctat, & alia actio ordinaria cessaret: & daretur hac actio utilis. vt infra eodem. l. curatoris. Si verò competeret alia actio ordinaria, cessaret utilis. & daretur ista: vt supra eodẽ. l. siue pro fratre. in fi. & quod ibi not. ¶ In text. ibi. [iure factum.] Dic quod curator adulto non debet dari a testatore in testam. Sed a iudice ipsi adulto petenti, si ergo testator dedit, datio ipm non artauit ad gerendum. Et per consequens si gelsit, videtur sponte gelsisse. & sic competit hac actio directa. Sed contra quod possit dari in testamento: vt in l. de creationibus. supra, de epi. audi. Sol. speciale est in furioso secundum Bartolum: sed Bald. dicit q̃ omnes illi qui habent curatorem legitimum qui datur a l. vt mutus, & furus, & alij de quibus in l. prima, in fin. cum l. sequen. ff. de postu. possunt habere curatorem etiam testamentarium. quia sicut datur a l. non petente, ita potest dari a testatore. cuius dispositio vim. l. habet: vt in authentic. de nup. §. disponat.

LEX

VII.

- 1** **A**b eo qui. ¶ Pro ea parte qua creditor debito successit, confunditur obligatio. hoc dicit. Adde quod nota. per gloss. in l. prima, infra de hære. actio. gloss. intelligitur quando fuit institutus iste in istis duabus vncijs animo compensandi, aliã si iste sufficerent ad debitum non posset agere contra hæredes: ita intellige gloss. sed quando non animo compensandi: tunc etiam si multo plus valeat quam sit debitum, posset agere contra cohæredes: & non confunderetur obligatio nisi pro sexta parte.

LEX

VIII.

- 1** **D**uersus. ¶ Actio personalis non tollitur longo tempore. hoc dicit. concor. l. ij. infra, de constitu. pecu. sed longissimo tollitur. id est, eliditur per exceptionem prescriptionis. vt l. sicut. & l. omnes. de præscript. xxx. anno.

Negotium

LEX

IX.

Ipecuniam.

In negotio quod est nostrum ratione habitatione, hanc actio oritur ratione quod quatuor modis dicitur negotium nostrum. scilicet primo gestu quando pro me solueres creditori meo. Nam si tu soluis me liberas. Ideo dicitur ipso gestu meum. & tunc actio oritur tibi actio contra me etiam inuitum. ut in l. solvens. ff. de solut. meo. Secundo modo re pisa: ut si impendis in rem meam vel necesse est. Nam eo ipso res mea efficitur melior: & si melior idem: quia teneor ratione habere. Tercio cura & sollicitudo. ut si eram tutor alicuius, & tu gessisti negotia illius, cum ad me pertineret gestio: ut in l. si pupilli. ff. eod. & idem per omnia. Quarto modo ratione habitatione quando ex illa gestione non sentio utilitatem, nisi quatenus velim: ut si emisti pro me aliquam rem, vel rem meam nomine meo vendidisti, vel a debitore meo debitorum exegisti. & tunc non cogor habere ratum, nec dicitur negotium meum antequam ratum habeam: ideo nec prius oritur hanc actio postquam vero ratum habeo, negotium meum efficitur ratione habitatione: de hoc loquitur iste text. Et in isto vertitur questio in per glossatores: unde oriatur ista actio, ex gestione, an vero ex ratione habitatione. Et glo. videtur sentire quod ex ratione habitatione. Docto. tenent contra, quia tunc non diceretur actio neg. gest. sed actio ratione habitatione. unde dicitur quod oritur ex gestione mediante ratione habitatione. quia ratio habitationis hoc solum facit: quia facit quod negotium dicatur meum, postquam facta est: non autem parit actionem. imò nascitur ex gestione: ut si facta est, de hoc in l. si pupilli. §. item queritur. ff. eod. ar. l. ex placito. j. de rerum permut.

LEX

XI.

Alimenta.

Quod mater expendit in alimentum filium ab eo non repetit: quia non videtur expendisse animo repetendi, sed ex pietate materna. Secus in eo quod expendit circa res filij. hoc dicitur text. cum glossa. In text. ibi. [prestitisti.] subaudi post mortem patris, & non premissa protestatione: & quod intendebat repetere sed si patre vivente, cum onus alimentandi ad ipsum pertineat, possit repetere quia quo ad ipsum non vigeat materna pietas: ut in l. Nefennius. ver. pone peregrinamur a filio vero non. per l. in h. s. eo. Item si fuisset protestata, etiam a filio posset repetere. ut in d. Nefennius: nisi esset casus in quo mater teneretur alimentum, & posset ad hoc compelli: quia tunc protestatio non proderet. ut hic in glossa. quæ semper allegatur quod in his que non dependent a voluntate protestantis, non prodest protestatio. Autem tres casus in quibus mater compellitur necesse est præcisa filium alimentare primo infra triennium. ut j. de pupillo. filij: quia teneretur ipsum lactare vivere patri: sed hoc est verum si esset sibi dedecus secundum morem patrie, vel quia esset nullus. & non consueta secundum Azo. in sum. illius tit. Vel esset carent lacte, vel nisi esset pauperula, quæ viveret de laboribus suis, & non posset ad hoc vacare. Unde dicit Bal. si schola. non haberet filium ex aliqua fanticella, vel pauperula, teneat ipsum lactare. & facere ipsum lactari, si illa mitteret eum ad domum suam: quia non posset ad hoc vacare propter pauperiam. Alius casus est quando esset factus divortium culpa mulieris: ut j. diuor. fac. & c. in aut. v. l. ma. & au. §. illud quoque. Tertius casus est quando filius esset pauper, & non esset alius qui teneretur ipsum alere. l. si quis liberis. §. si mater. & quod ibi not. ff. de lib. agn. adde quartum casum in quo etiam post triennium: ut vivente patre tenetur ipsum lactare necesse est præcisa, quod habetur in l. j. §. si mater. de libe. agn. Extra istos casus non tenetur necessitate præcisa: ideo protestatio sed si non protestetur, in dubio videtur alimentum

tasse ex pietate materna, si alimenta non sunt magna, & mater est dives: & hoc voluit glo. in hoc post princ. dum dicit [ex qualitate personarum & c.] & no. s. eo. in l. j. Eod. modo secundum Bal. si mater solueret condensationem pro filio, vel redimeret ipsum ab hostibus, videretur fecisse ex pietate: & non possit repetere: quia expensa concernit personam: ut j. de cap. l. liber. Si autem aliquid expedit in emendo aliquam rem filio, potest repetere, si non concernit causam alimentorum: quia in talibus non censetur materna pietas. Adde quod modica impensa facta circa res filij, non repetitur. sicut nec facta per maritum circa res uxoris: propter affectionem personarum per l. omnino. ff. de impen. secus si fieret per aliam personam, in qua non caderet affectio, ut ea. l. probat. Et dicit Cy. quod in tali parva impensa protestatio non proderet, sed mihi videtur contrarium, per no. in l. si quis a liberis. §. si mater. de lib. agn. nisi esset ita parva quod esset delusoria. ¶ Quæro. quid si aliquis alimentavit aliquem tanquam filium suum, cum non esset. an possit repetere ab eo cuius est: an ab ipso alimentato? vide Bart. in l. j. §. co. pet. ff. si ven. no. mu. ¶ Item quæro pone quod aliquis decessit relicto masculo hærede universali, & relicta filia, cui relinquitur dotem iure institutionis, mater istam filiam retinuit penes se, & alimentavit de suo, utrum possit repetere a filio masculo, si cut posset a patre si viveret? Cy. hic format istam q. & arguit pro & contra, & determinat quod possit repetere: quia illud onus quod imminet patri viventi, transit ad illum masculum ad quem transiunt bona per l. si quis a liberis. §. item rescriptum. ff. de lib. agn. Bart. ibi videtur sentire contrarium quasi illud onus personale & extinctum fuerit morte patris. unde nunc cum dicta filia repetat se habere fratrem, & matrem, onus primo loco pertinet ad matrem: quæ est ascendens. & in subsidium si mater non existet, pertinet ad fratrem, & hoc colligit ex isto text. De ista q. t. agitur in additionibus Specu. in tit. qui fil. sint legi. super rubrica. circa fin. & tit. de sta. mo. super rubrica. circa fin. Constat autem quod si non extaret mater, talis frater teneretur eam alimentare. per casum no. in l. qui filij. ff. vbi pu. edu. de. Mihi placet determinatio Cy. & dicit se ita consuluisse. Vltimò quod hic dicitur in expensis alimentorum. Idem in alijs concernentibus personam: ut in l. j. s. eod.

LEX

XII.

Silij.

Si filius solvit debitum paternum vivente patre animo donandi, non repetit. si hoc constat: alias secus, quia videtur soluisse animo repetendi. h. d. secundum communem intellectum quem tenet Bart. & not. bonam. l. qñ aliquis habet plures filios. & unus eorum solvit debitum paternum, & post mortem patris veniunt ad divisionem, an ille possit ante partem recipere quam solvit. nā ipsi appareat quod animo donandi soluerit, potest repetere: ita debet intelligi iste vers. igitur glo. tñ videtur sentire contra secundum Io. quod in dubio presumatur soluisse se animo donandi. Sed Bart. dicit de directio hoc esse contra text. qui in prima parte loquitur conditionaliter. si donandi animo & c. ergo si non apparet, presumitur soluisse animo repetendi. Hoc tñ verum si solvit de propria pecunia castrensi, vel quasi castrensi, vel si erat emancipatus. & si habebat dominium quo ad proprietatem & usufructum. si autem solvit de pecunia paterna profectitij peculij, clarum esset quod non repeteret: quia nihil sibi obesset: cum tale peculium post mortem patris veniat in collationem. l. certum. j. fa. eret. si vero de pecunia aduenticæ peculij, cuius ususfructus pertinet ad patrem, & proprietas ad filium, tunc vivente patre non repeteret, sed eo mortuo a fratribus succedentibus patri, pro rata pro qua succedunt. Et prædicta locum habent, etiam si ex voluntate non ex necessitate solvit. multo fortius si ex necessitate: ut quia fideiussit pro patre: quia in necessitatibus non presumatur liberalitas. l. rem legata. ff. de adimen. l. iuncta. l. si dubites. §. filius fa. vbi est casus. ff. de fideiussio. In glossa. j. ibi. [non de castrensi, peculio vel quasi:] dicit ista distinctio non cadit in primo casu huius l. qñ solvit animo donandi, quia tunc de quacunque pecunia soluerit, non repetit. ideo ista glo. male fuit posita in hoc princ. sed bene stare in secundo casu, quando non apparet animo donandi: & tunc dicitur ut supra dixi.

¶ Mater tenetur alimentare. Adde glo. in vers. secundum facultatem. in c. cum haberet. de eo qui du. in ma. quā pol. p. adul. doc. in c. j. de conuer. in fi. & in c. fi. eo. tit. ¶ Frater tenetur etiam alimentare. Adde l. Mutius. in §. manente. ff. de iur. do. l. quāvis. ff. solut. matr. Bart. in tract. de ali. & eundem Paul. de ca. in consil. cccxxxiiij. col. ij. in secunda parte consil. antiquorum, secundum novis. impressione. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a Sed impensam fun-
neris. Adde Pau. de
cast. in l. u. filia. ff. sol.
mat. Abb. in dispu. in
ci. Sempronius. in pri-
mo dubio.

b Maritus tenetur ad-
de c. p. vestras. de do.
iter. vir. & vxor. abb.
i. c. ex literis. d. diuor.
c Posset maritus vxor-
em repellere. Adde
text. i. l. fi. C. ad vel.
Bal. in l. fi. C. de sent.
quæ sine certa quan-
ti. profe. & Abb. in c.
j. de adul.

d Duos fratres nobi-
les. Adde Ang. l. v.
nemini. & e. l. in. in
lec. Florentina. C. de
col. & in l. ex duobus.
ff. de neg. gest. & Pe.
de Peru. in suo tract.
de duobus fratribus in
sexta parte. c. l. xxiij.
q. xxiij. c. ubi tribus
char. se. vbi l. ar. sim. &
adde q. in fratribus so-
cietatis omnium bonorum
non habetur ista condi-
deratio, quoniam unus ha-
bet familiam, alter non.
ita Paul. de Castro. in
suo cons. c. c. in ci. su-
per primo quesito.
col. j. vers. venio ad
quintum. in nouis.
Cu. rt.

dicere: sed debito tuo: postquam habebat dotem penes se tenebat
ex debito tales impensas facere secundum facultates dotis, & fru-
ctus eius. ut est casus in l. si cum dotem. §. si autem in seutissimo.
ff. sol. mat. Est enim longa differentia an faciat ex debito: quia
tunc prestatio quam facit, animo repetendi, sibi non prodesse: ut
not. §. eod. l. alimenta. post princip. gl. an autem ex affectione ma-
ritalis: quia tunc prestatio sibi prodesse. sicut quando mater facit ex
pietate materna: ut ibi no. & in l. Nescimus. ff. e. propter hoc Cy.
intelligit istum tex. quando impensa transcendit facultatem do-
tis, seu fructus eius. per illum text. in §. si autem in seutissimo. vbi
dicit q. tenet facere usque ad vires dotis. & tunc videtur facere
ex affectione. & si protestaretur, bene repeteret: sed vsq. ad vires
dotis prestatio non prodesse. Sed contra, quia maritus tenetur
alere vxorem, etiam si nullam dotem habeat, p. l. si nulla. ff. de lega.
So. vers. est si est in suo obsequio: quia sit sana & obsequatur ma-
rito, sed quando infirmatur, tunc si modica infirmitate: ut non abstra-
hatur ab obsequio. idem, si verò grauitur: tunc si non habet alia bo-
na unde possit viuere. & securare, nec patrem & matrem ad quos
pertineat. idem, si verò habeat alia bona, vel habeat patrem vel
matrem, non tenetur eam curare si non habet dotem, vel vltra vi-
res dotis. Sed si hoc facit sponte, non premissa protef. videtur se
cisse ex affectione maritali. & sic animo donandi. & isto modo po-
test intelligi iste text. secundum Cyn. Adde quod si mulier vel
alius pro ea, promississet dotem, & non solueret integraliter, pos-
set maritus vxorem expellere. & remittere ad domum patris, etiam
si illa vellet obsequium prestare viro, ut in authen. de non eligē.
secū. nu. §. pe. & ibi not. Item si vxor recederet à viro propria au-
thoritate sine iusta causa, etiam si vir habet penes se dotem, non
teneretur eam alimentare, cum teneatur etiam ad obsequia. ut in
l. licet. & ibi nota. ff. de ope. li. & frustra petit debitum qui quod
debet non impedit. ut in l. adiles. in fin. ff. de edil. edic. Item &
tertio quod si maritus expulit vxorem sine iusta causa, etiam si
nullam dotem habeat, ne prestat obsequia: quia per eam non stat,
tenetur maritus ministrare sibi alimenta, & etiam curare in infir-
mitate. secus si obsequia prestatet. argu. in l. qui concubinam.
§. vxori. de lega. iij. & vide Bald. j. ad Velleia. l. fina. & in l. prima,
infra de lega.

a Si gestisti negotium alicuius, an & quando habeas contra ipsum actionem negotio-
rum gestorum: & ipse contra te

LEX

XIIII

a Maritus an teneatur de necessitate expendere in uxore
rem egram, vel non?

b Maritus tenetur alere uxorem, etiam si nullam dotem ha-
beat: si est in suo obsequio, & sit sana, & quid si infir-
metur?

c Si mulier, vel alius pro ea promissit dotem: & eam non sol-
ueret integraliter, posset maritus uxorem expellere, &
remittere ad domum patris.

d Si vxor recederet à viro propria autoritate sine iusta ca-
sa: etiam si vir haberet penes se dotem, non tenetur ea ali-
mentare, cum teneatur etiam ad obsequia.

e Si maritus expulit uxorem sine iusta causa, etiam si nullam
dotem habeat, nec prestat obsequia, quia per eam non
stat, tenetur maritus ministrare sibi alimenta.

LEX

XIII.

a Vod in vxorem.

a Impensam quam maritus fecit
in infirmitate vxoris, ea mortua
non repetit à patre vxoris: licet dos ad eum
reuertatur: sed impensam fueris bñ repetit
dicto casu. h. d. Sed si non reuertetur ad pa-
trem: sed remaneret apud eum ex pacto, vel
ex forma statuti, vel propter liberos de cō-
suetudine, tunc ad ipsum maritum pertine-
ret impensa funeris. & si pro parte reuertit,
pro parte remanet, p. rata pñet ad vtranq.
ut §. de reli. & sum tu. l. Cellus. cū l. seq. In
text. ibi. [nō à locero.] subaudi etiam si ad
ipsum dos reuertatur. ut differat à casu seq.

b In text. ibi. [sed affectioni.] istud verbum
facit dubiū in hac l. nā videt quod debeat

a Mandatum. Mandatum tertij non impe-
dit hanc actionem oriri inter
gerentem, & eum cuius sunt negotia gesta: sed inter
mandantem & mandatarium parit actionem manda-
ti. hoc dicit. concor. l. qui pupillæ. §. eod. In gloss. ibi. [l. iij. §. fin.]
Super hoc articulo quando gelsisti negotium alicuius, si quæ-
tur an habeas cōtra ipsum act. negotio. gest. & ipse contra te dic-
aut nullum credebis obligare: quia putabas negotium esse tuū,
& tunc non habebas acti. sed retentionem, si contra te agatur, ut
in l. si in area. in fi. ff. de condi. inde. Aut credebis tibi aliquē obli-
gare: & tunc illum cuius erat negotium. ut quia sciebas ad eum
pertinere. & non est dubium q. ille tibi obligatur, & tu sibi. ut in
toto isto tit. ff. & C. aut credebis obligare alium ad quē putabas
negotium pertinere, & tunc aut ad illum nullo modo pñebat.
& obligas verum dominum, ad quem in veritate pertinet. ita
loquitur. l. hic allegata in gl. Item si cum. §. si. ff. eo. & etiam in ista
l. unde hic si putabas negotia mulieris pertinere ad maritum: &
nō ad mulierem, cum ad maritum nullo modo pñet. obligas
vxorem. & te sibi. aut ad illum quoquo modo pertinebant nego-
tia. & tunc aut cura, & solitudine duntaxat. & idem, ut §. eod. l.
qui pupillæ. aut alio nō suo nomine, & tunc non obligas verum
dominum negotiorum, nisi quatenus efficitur locupletior: ut l. si
pupilli. §. sed si ego. ver. eodem. & ibi not. ff. eodem. & hoc de illo
passu difficili. & subtili in quo iura videntur variare. & de quo
plus tractatur. in l. iij. §. si. ff. eo.

b Si ex duobus fratribus unus habeat filios & uxorem, alter non, & ille qui non ha-
bet liberos recepit obsequia: si seruitia à liberis alterius non potest in diuisione res-
taurari, quatenus ille qui habebat uxorem & liberos plus expendiderat de comuni.
c Victricis quando equiparatur patri, & quando non?

LEX

XXV.

a Paterno. Alimenta prastita per victricem
priuignis, non repetuntur, nisi facta
tuerint animo repetendi. hoc dicit. & sic sibi incumbit
onus probandi. quod probabit si fuit potestatus, vel si
expentæ erant magnæ & ipse non erat multum diues. gloss. verò
dicit quod in dubio præsuntur facta animo repetendi, nisi ab
eis aliqua obsequialia seruitia reciperet, quæ possent talibus equi-
parari impensis. Et istud inducit Bal. ad quæstionem quæ fuit
hic non est diu inter duos fratres nobiles, quorum vnus habebat
vxorem & filios, alter non: tamen primus omnia onera domus
subibat. & alter quasi in nihilum. cum autem venissent ad diuisionem
nē, volebat ille alter restaurari, quatenus ille qui habebat vxorem
& liberos expendere de comuni, plus quam ipse q. nullos habebat,
certè si à liberis eius recepisset obsequialia seruitia, nō posset
hoc petere. per istā gl. ita si recepit à matre illorum & patre, qui
(ut dixi) oia onera domus subibat. & ille nō habebat aliud agere
nisi ponere se ad mensam. & ita mōdi per istam glo. & per not. hic
per Bald. In text. ibi alius: sic patet q. priuigni possunt ali pe-
nes victricis. sed cōtra de l. j. vbi pu. edu. de. vbi dicitur quod nō
sunt filij alēdi penes matrem. qñ victricis superinduxit: quia est
sumptio cōtra eos. Sol. verum est in dubio. & qñ possent alibi cō-
modè alimētari: sed posset esse talis victricis de quo nulla posset
esse suspicio: & de tali intelligitur. hic, totum ergo residet in arbi-
trio iudicis. ut l. j. in princ. ff. vbi pu. edu. de. Quinimō interdum
victricis decernitur tutor priuignis: ut in l. fi. in princ. j. de cōtra-
i. tu. & ff. de ado. l. nōnunquam. si tamē nō esset idoneus: mater
quæ fecit ipsum dari puniret, ac si nullū dari fecisset. ut no. Bald.
in l. precibus. j. de impu. & alijs substitit. Aliquādo enim victricis
nō æquiparatur patri, nec habetur loco parentis, ut j. de furt. l. si
nōdum. cum ibi nota. Sed hic sic ex qualitate personæ.

b Venditor si soluit tributa post uenditionem, quia res uendita non fuit remota de
castro: reperit ab emptore per hanc actionem.

c Quod tamen fiscus possit etiam compellere emptorem possidentem, licet res non sit
adhuc posita ad suum æstimum.

d Quod res uendita non debeat remoueri de libra uenditoris, nisi apponatur in libra em-
ptoris idonei facilitate conuenienti.

LEX

XVI.

a In negotium. Soluens tributa pro alio, etiam
si sit soror, vel frater, potest al
lorepetere per hanc actionem, & sic inter fratres & so-
rores non præsuntur animus donandi. Certè nec i. ter
patrem

patrem & filium, in expensa quæ non concernit personam: vt s. l. si filius. & l. alimenta. in fi. In hoc tamen videtur differre, qñ modica impensa, quia inter patrem & filium præsumitur anis donandi: sicut inter maritum & uxorem: vt in l. omnino. ff. de impen. iuncta l. publica. ff. de po. per quàm videtur hoc termi-
 care Bar. in l. quæ dotis. ff. de ma. nō sic inter collaterales. ar. hic. quia hic non distinguitur an sit parua, vel magna. ¶ Et per istam
 dicit hic Bal. q. si vendidisti vel donasti mihi rem tuam, & tra-
 didisti, nō tamen fuit remota de tuo allibratu, seu catastro, quia
 nō fuit noua libra, quæ solet fieri de tempore in tempus, non re-
 mouetur de allibratu venditoris. & sic semper compellitur ven-
 ditor soluere quousq. remoueat de libra sua, quam ipse potest
 petere ab emptore. per hanc l. quia hoc est onus fructuum. vt l.
 non stipendium. ff. de impen. & l. si pendentes. §. si quid cloaca.
 ff. de usufr. & sic pertinet ad illum qui recipit fructum. Meri-
 to si soluantur per alium, vel sponte vel coacti, potest ab illo repe-
 tere. ¶ Adde quod fiscus potest etiam compellere emptorem pos-
 sidentem posito etiam quod adhuc nō fuerit posita res ad suam
 libram vel estimum. casus est in l. si. & ibi expresse nō. Bar. j. sine
 cen. vel reli. & sic potest exigere quem vult de prædictis: quia res
 est ibi obligata pro talibus oneribus fiscalibus: vt in l. Imperato-
 res. ff. de publi. videtur tamen q. hoc non debeat fieri nisi in sub-
 ditum non existente soluendo venditore. sed plus placet qd' in-
 dicitur. Nam si venditor solueret, repeteret ab emptore: vt hic.
 ergo non potest conqueri si ipse directa via soluere cogatur. &
 videtur circumscribi: vt in l. dominus. ff. de cōdi. inde. ¶ Item adde
 quod non debet remoueri de libra venditoris, nisi apponatur in
 libra emptoris idonei facilitate conueniendi. Ideo si aliquis ven-
 ditor rem suam ecclesiæ, quæ non potest cōueniri: nunquam re-
 mouebitur de libra venditoris, nisi faciat q. ecclesia se obliget ad
 soluendum. vt in aut. sed & periculum. & ibi nō. per Bar. eo. titu-
 lus. cen. vel reli. & per Bar. in l. incola iam. ff. ad munici.

¶ Quæstio: si tutor vel curator non transeat ad eorum heredes si gerens ne-
 gotia sua de qua culpa teneantur? et nūc. 8.

¶ Alio negotio prætorum directa, qualiter sumitur. duobus modis, et cui competat
 contraria? tunc. 6.

¶ Quandoque actio que alicui competit, datur ex verbis et mente legis, tunc dicitur
 directa et quæ si deficiant verba? et nūc. 5.

¶ Quandoque competit non datur ex verbis et mente, sed ex mente tantum, tunc
 dicitur indirecta, et quando, et an etiam debeat deficere mens, sed extensione facta per
 prætoris edictum actio datur, et quid de contraria directa? et nūc. 6.

¶ An prætoris vel directa actione locum habeant: ex parte conuenti
 et quando recipiatur dupliciter.

L X X V I I.

Curatoris. ¶ Contra hæredes gestoribus necessarij
 competit hæc actio utilis, in qua ve-
 ritas & lata culpa defuncti, nō leuis: licet officiū
 ad ipsos heredes non transeat. hoc dicit. secundū Bar.
 In textu. [etiam successores.] videbatur contrarium. quoniam
 officiū curatoris non transiuit ad successores. vt j. in ver. [nec
 ad eos.] ergo nec actio competens ratione officiij. Sed ista conse-
 quentia non est bona. Nam officiū non transit pro tempore fu-
 ture actio datur pro præterita administratiōe, sic habetur in
 famul. pro soc. l. verum. §. in hæredem. vbi actio pro soc. datur
 in hæredem socij: & tamen ad ipsum non transit societas. In tex.
 l. si iud. iud. nō directa. quoniam illa fuit inuenta contra
 gestorem voluntarium, sed iste fuit necessarius. Postquam enim
 fuit datus curator, necesse habuerit gerere, aliās teneretur ad in-
 terd. l. quidam decedens. §. si. ff. de admi. tut. Ideo autem datur
 in hoc casu: quia non est dare aliam actionem: aliās illa dare-
 tur, non ista utilis: vt quando necessitas non perueniret ratio-
 ne officiij necessarij: sed ratione cōmunionis, quo casu posset da-
 ri vel famul. erc. vel communi diui. vt s. eod. l. siue pro fratre. In
 tex. l. si iud. iud. lata culpam præstare. [scilicet ipsius defuncti: non au-
 tem leuem. nisi in tribus casibus. qui habentur. in l. j. de here. tu.
 Sed de propria culpa hæredum an teneantur: dicitur doc. q. si ipsi
 administrauerūt ex necessitate qua compleuerunt inchoata per
 defunctum, etiam de propria culpa leui non tenentur hæredes.
 licet ipse defunctus teneretur. & de hoc est casus. in l. cum offen-
 dimus. ff. de fidei. tuto. Sed si gesserunt noua negotia volunta-
 rium tenentur de leui culpa ex persona propria, sicut alius ge-
 stor voluntarius & ita intelligatur hic gl. si. super ver. [culpam.]
 in prin. dum dicit. [sed sua sic, licet ex suspitione necessitatis ge-

rat &c.] ¶ In tex. ibi. [nec ad eos officiū a
 administrationis &c.] Quæ autem sit ratio
 q. officiū tutoris vel curatoris, nō transit
 ad eorum heredes. ponitur in tex. in l. cuius b
 bonis. ff. de cura. fur. quem omnino vide. &
 idē per omnia videtur in quolibet alio offi-
 cio publico vel priuato, vt videatur electa
 industria personæ. ¶ In hac l. sunt tres glos.
 prima magna. super ver. [utili.] & etiam se-
 cunda. Dicit Cy. q. non fuerunt necessariae
 in hac l. & q. immiscuerunt se rei ad se non
 pertinenti. & q. dant laborē nobis sine utili-
 tate. & in aliquibus bene loquuntur. Certē
 imò resultat utilitas, si bene inspiciatur iste
 subtilitates: maximē quia dant intellectum
 ad alias res utiles. Pro declaratione glo. magne formo talem opo-
 po. contra tex. dum dicit cōpetere vtilem actionem huic adulto
 contra hæredes curatoris. contra imò est directa. nam actio quæ
 datur domino negotiorum est directa. illa verò quæ negotiorū
 gestori dicitur contraria: vt s. eo. l. si mandatum. in fi. Sol. hoc ver-
 bum directa dupliciter sumitur. primò respectu contrariæ, quæ
 datur gestori: & hoc casu non loquitur hic. Vnde fateor q. ista
 actio utilis illo respectu potest dici directa. Alio modo sumitur
 directa respectu utilis. & hoc modo sumitur hic. quia non datur
 directa seu utilis. ¶ & circa hoc sume duas regulas secundū glo.
 prima est. quādoque actio quæ alicui competit datur ex ver-
 bis & mente legis. tunc dicitur directa. Pone exemplum in duo-
 bus primis casibus edicti prætoris positi in l. j. in prin. ff. eo. quā-
 do quis gerit sponte negotia viuentis, aliud est quando gerit ne-
 gotia quæ nunc cum geruntur non sunt viuentis: sed fuerunt de-
 functi. vt negotia hæreditaria hæreditate faciente, & tunc actio
 competens vel domino vel negotiorum gestori. dicitur directa.
 licet alio respectu vna dicatur directa, alia contraria. Secunda re-
 gula est. ¶ quando actio quæ competit nō datur ex verbis & mē-
 te, sed ex mente tantum, tunc dicitur utilis. secundū gloss. quæ
 ponit exemplum in tertio casu addito per Vlpi. in ea. l. hæc vera
 quando gessit negotia quæ nec sunt viuentis, nec fuerunt defun-
 cti: vt si post mortem aliqua fuerunt acquisita hæreditati facienti
 per seruum hæreditarium. Ista enim nūquam fuerunt defuncti.
 nec hodie sunt alicuius viuentis. vnde dicit glo. q. datur utilis ex
 mente. Doc. in hoc reprehendunt glo. dicunt enim quod vbi ha-
 bet locum mens. licet deficiant verba legis. datur directa: sicut
 si adessent verba & mens per l. nominis & rei. §. verbum ex legi-
 bus. ff. de verb. signi. & per l. j. vt pos. & nō. in l. prætor. in prin.
 de ope. no. nun. Dicunt ergo doc. tunc dari vtilem quando defi-
 ciunt verba & etiam mens. tamen extensione facta per iuriscō-
 sultos datur actio. & ita loquitur ille tertius casus non sit exten-
 sio per identitatem rationis. sed per similitudinem. & ita est in
 casu nostro. Nam edictum prætoris loquitur de voluntario ge-
 store. & mens prætoris & ratio fuit inducere homines ad geren-
 dum negotia aliena absentium, ne perirent. vnde prouidit gesto-
 ri de actione contraria. hoc autem non potest habere locum nisi
 in illo qui non tenetur genere: quia inducitur ad gerendum pro
 pter edictum prætoris, sed ille qui tenetur gerere. & nisi gerat te-
 netur ad interesse, inducitur ex quadam necessitate causatiua: ne
 ad interesse teneatur: vnde de tali non sensit prætor. nec fuit locu-
 tus. ideo non datur directa. verum quia purē gessit negotia aliē-
 na. & sic est similitudo inter voluntarium & necessarium: licet nō
 sit identitas rationis. Iuriscōsulti extenderunt edictum præto-
 ris, vt hoc casu detur hæc actio, cum alia deficeret: ideo datur vti-
 lis: vt in hac l. ¶ Item dicit glo. quod ista distinctio nominum. seu
 quæ fit per nomina, respicit agētem: quia quicunq. agit, vel agit,
 directa, vel utili, vel contraria. sed secundū conueniri debet fieri
 distinctio: quia quicunq. conuenitur: conuenitur directo vel vti-
 liter: & aliquando datur directa directo. vt quando adsunt extre-
 ma naturalia ex vtraq. parte. Aliquando directa vtiliter. vt quā-
 do adsunt ex parte agentis. & deficiunt ex parte conuenti secun-
 dū veritatem. & adsunt secundū fictionem. Pone exemplū,
 si sum dominus directus alicuius rei, quā tu tenes verē: & si ad-
 sunt ambo extrema necessaria in rei vendi. vt in l. j. de alie. iudi.
 tunc datur mihi directa directo. Sed si deficeret extremum tuū
 secundū veritatem, & adesse secundū fictionem. vt quia dolo

Pauli de Castro Prima super Codice.

desijisset possidere, & sic haberis pro possessore, dare mihi directam respectu extremi mei vtiliter respectu extremi tui. Et idem in petitione hereditatis. Doc. reprehendit glo. primo. quia ista distinctio aduerbiorum non reperitur iure cautae: sed potius magis stralis. Secundo. quia non est verum si deficit vnum extremum necessarium, non potest dari directum. ideo in casu predicto quando dolo desijt possidere, non datur mihi directum. licet sim directus dominus: sed datur vtilis ut est casus. in l. electio. §. si is. ff. de nox. & per hoc expedita est ista gl. iuxta literam. Debes ergo scire circa primum articulum de directa & vtili actione. quia ista distinctio reperit quoniam variantur nomina contrahentium, vel quasi contrahentium. non tamen variantur nomina contractus, vel quasi contractus. & primum dictum potest procedere duobus modis. primo quoniam vnum nomen contrahentium derivat ab altero. ut commodas comodatarius: & deponens depositarius. quo casu directam dat comodatus & deponens, ad quos principaliter pertinet: & contraria datur comodatario & depositario pro expensis factis per eum: ut in l. in comodato. §. j. ff. commo. & hoc dixit gl. in l. consensu. ff. de acti. & obli. Item potest contingere quoniam vnum nomen non derivat ab altero. ut in contractu pignoris. nam ex utraque parte dicitur pignus, sed ille qui tradit vocatur debitor: qui vero accipit vocatur creditor: & tunc pignoratitia directam datur debitori, ad quem res principaliter pertinet. contraria vero datur creditori pro impensis: ut in l. tutor. §. contrariam. ff. de pig. acti. Item in gestione negotiorum nam ex utraque parte dicitur gestio: cum sit nomen verbale: ut no. §. de procur. l. j. in prima glo. Sed ille cuius sunt negotia, vocatur dominus, qui vero gerit, vocatur gestor. & primo datur directam. secundo datur contrariam ut s. eo. l. si mandatum: & ita intellige gl. mag. in prin. dum dicit. [contra gestor spontaneus habet directam.] Intellige sane. s. contrariam. quare alio respectu dicitur directam: quia gestor est spontaneus, & sic venit ex verbis & mente legis: & dicitur subdit. [at qui ex necessitate vtilem.] s. contrariam: quia non venit ex verbis vel ex mente. Sed ex extensione. Iuricon. ideo dicitur vtilis talis contraria. & pro hoc. l. si. j. eo. ubi patet quod contraria reperitur directam & vtilis: si vero nec variatur nomen contractus: nec contrahentium: tunc ista distinctio non fit. imo utrique competit directam. ut in contractu societatis. quilibet enim dicitur socius. & ex utraque parte dicitur societas: nec reperitur hic directam et contraria: sed duntaxat directam. & idem quando variatur nomen contractus & etiam contrahentium: ut in contractu emptiois, vel venditionis: locationis & conductionis. Nam ab una parte dicitur venditio & locatio: ab altera dicitur emptio & conductionis. Item unus vocatur venditor & locator, alter emptor & conductor. Nam hic non reperitur directam & contraria: sed cuilibet eorum datur directam. s. venditori & locatori, ex vendito & locato emptori & conductor: ex empto vel conductione, & quaelibet est directam. l. lul. §. ex vendito. ff. de acti. cu. si. Circa secundum articulum de directa & vtili debes scire. quod vtilis reperitur dupliciter. nam aliquando nullam praesupponit directam competere illi, cui competit vtilis vel alteri pro eo ad quod competit, ut in casu nostro in gestore necessario in quo deficiunt verba & mens edicti praetoris. nam utraque parte datur vtilis. directam vero nullo modo competit: sed dicitur vtilis respectu directae. quare competit ex gestione voluntaria. & sic in alio casu. & tunc ista vtilis succedit per omnia loco directae: & eiusdem est effectus & utilitatis: ita debet intelligi. l. actio. ff. eodem ex quo sequitur quod si alteri dedatur, a dedente ex toto non euellatur: sicut nec directam: quare affigitur omnibus: ut in l. quis ergo casus. ff. de pec. & l. ij. pro socio. Sed ex cessione causatur quaedam alia vtilis, quare competit cessionario: respectu cuius illa quare competit cedenti potest dici directam: licet alio respectu sit vtilis. Et ex hoc sequitur magna utilitas. quia poterit cedens adhuc agere, & exigere a creditore: praeterquam in tribus casibus qui ponuntur in l. ij. infra de noua. Est & alia vtilis. quare praesupponit directam competere vna cum ea, tamen alteri personae: Ponit exemplum. quoniam habens directam actionem cedit eam alteri. Nam penes ipsum cedentem remanet directam & in cessionarium transit vtilis. quae producitur inesse tempore cessionis. & euellit de ipsa directam: sicut filius de utero matris. & idem si habens directam eam alteri venderet: vel donaret. & in alijs casibus de quibus in l. ij. infra de acti. & obli. & in l. ex legato infra de legato. Item pone exemplum in haerede qui habet directas actiones, si restituit hereditatem ex fideicommissum. nam penes eum remanent actiones,

directae & in fideicommissum. transeunt vtilis. & ambae tendunt ad idem. Item pone exemplum in procuratore contrahente nomine domini in casibus in quibus ex tali contractu competit domino vtilis sine cessione. l. in causa. in fi. cum seq. ff. de proc. & istis casibus talis vtilis non sapit naturam directae: nec eius loco succedit per omnia. ideo si habens talem vtilem eam alteri cederet, penes eum nihil remaneret. sed tota transiret in cessionarium: ut no. per glo. in l. ex asse. ff. ad Treb. & sic non posset postea agere: nec etiam exigere extra illos casus. qui ponuntur in l. ij. de noua. & ista sunt subtilia secundum Bar. & vtilia. quare tamen Cy. non considerat uitor sufficit. In glo. super verbi. [culpam.] in prin. ibi. [licet ex suspitione necessitatis gerat.] Contra istam glo. videtur casus in l. cum omnibus. ff. de fidei. tu. quod haeres tutoris vel curatoris gerens etiam de propria culpa leui non teneatur: sed solum de dolo & lata culpa. Sol. ut s. dixi. quia ibi loquitur quando gessit ex vera necessitate: quia fuit prolecutus inchoata per defunctum. ad quod tenebatur. ut in l. nam & seruus. §. si viuo. ff. eo. tit. Sed ista glo. debet intelligi quando non suberat vera necessitas, quia gessit non inchoata per defunctum: licet putaret subesse necessitate: quia credebatur officium in seipsum transire. & tunc tenetur de leui culpa sua. licet non de leui ipsius defuncti. In glo. ibi. [nisi in tribus casibus.] subaudi in quibus tenetur etiam de leui ipsius defuncti. In glo. ibi. [secus autem in haerede eius qui sponte gerit.] hoc idem tenet gl. in l. actio. ff. eo. & doc. approbant. quia in isto non reperitur differentia inter haerem & defunctum. ideo debemus stare regulam. ut haeres teneatur in omni eo in quo tenetur defunctus. ut in l. ex contractibus. ff. de acti. & obli. sed in haerede necessarii gestoris reperitur haec differentia: quia defunctus tenetur non solum de dolo & lata culpa: sed etiam de leui. ut j. c. l. tutori. haeres autem eius non tenetur ex persona defuncti, nisi de dolo & lata culpa eius, non de leui. ut hic colligitur. & in l. j. & ij. de haere. tut. praeterquam in casibus de quibus ibi. & hoc in casu contractus: sed ex contractibus eodem modo tenetur haeres quo defunctus: ut in d. l. ex contractibus. secundum Cy. Sed extra glo. oppo. fortiter quod haeres non teneatur de dolo defuncti, nisi quatenus ad eum peruenit: ut in d. l. si plures. §. si. ff. de dolo. Sol. aut dolo defuncti purgatur per actionem de dolo. l. agitur de dolo quia nulla alia actio competit. & tunc procedit contrarium. Aut competit alia actio ex contractu vel quasi. & sic cessat actio de dolo. & tunc talis actio competit contra haerem in solidum. & sic nihil ad eum peruenit: ita debet intelligi hic. & probatur in l. si hominem. §. datur. ff. de po. In glo. ibi. [sed contra. ff. eo. l. actio.] s. licet quod haeres teneatur etiam de leui culpa defuncti in hac actione vtili. sicut tenetur in actio. directam. postquam non differt vtilis a directam. Sed solue aliter quam glo. quoniam in casibus in quibus vtilis competit non differt a directam. sed est eiusdem utilitatis: quod declaratur ut s. dixi. non tamen sequitur quod vbi cunctae datur directam datur vtilis. Nam directam bene datur contra haerem voluntarii gestoris etiam pro culpa leui defuncti. per l. ij. §. haec autem actio. secundum verum intellectum. ff. eo. licet glo. sentiat contrarium. sed ista sentit quod ipsi. & est verior: ut s. dixi. vtilis vero non competit contra haerem pro culpa leui defuncti. Non sunt alia in hac l. difficult.

§. Gestor etiam sine mandato, & fortius cum mandato legis vel hominis potest si expellere recipere pecuniam aduersus, pro gerendo negotia domini: & illas usuras a domino repetere, si illas soluit de suo.

LEX

XVIII.

Negotium. Hanc actio est bonae fidei. sive sponte, sive ex necessitate geratur. ideo in ea veniunt usurae ex mora, vel alia iusta causa. hoc dicit. & etiam sine mora. ut in casibus qui ponuntur in glo. In glo. ibi. [ut quia accepisti sub usuris.] & No. quod gestor etiam sine mandato, & multo fortius cum mandato legis vel hominis, potest si expedit recipere pecuniam ad usuram pro gerendo negotia domini. & illas usuras potest a domino repetere, si illas soluit de suo. Et istud non corrigitur etiam hodie. quia non debet officium suum esse sibi damnosum, ut in l. videri licet. ff. qui. ex cau. ma. In glo. ibi. [et eras solutus scenerare.] dicit unde non tenebaris pecuniam tuam soluere in negotijs domini. quia forte alij mutuales ad usuram. Sed hoc hodie corrigitur. cum sint prohibita. & si eas peteret tractare de lucro: non de damno. In glo. ibi. [aliam ex mora.] subaudi per dominum commissam in non restituendo sibi pecuniam suam quam expedit. & hoc etiam locum non habet.

non haberet. quia usura etiam ex mora non possunt * peti tanquam interest. si ex mora sua esset damnificatus in perdedo aliquid de suo. ut ff. pro socio. l. socium qui in eo. cum ibi no.

LEX

XIX.

B vno hærede. † Vendens rem communem cum alio tanquam communem, tenetur socio restituere partem pretij per actio. neg. gest. hoc dicit. Ratio est quare cōpetat hæc actio: quia vendendo eam tanquam communem, videtur vendere communem nomine suo, & etiam socij. Ideo socius ratam habendo venditionem, facit negotium esse suum. ideo habet hanc actionem. non enim est suum nisi rati habitatione. ideo Bar. in l. si mater. j. de rei ven. vult per hanc l. & l. si fami.erci. ff. fa.erci. q. quando cunq; rem communem vendit, ut alienam, videatur vendere eam nomine domini. & ideo dominus ratum habendo etiam re exta. habet hanc actionem directam ad petendum pretij. sed si vendit nomine suo, & tanquam sit sua in solidum. tunc glo. vult hic q. non possit habere ratam venditionem. ut faciat negotium suum, & possit pretij repetere. nisi in subsidium re perempta, vel præscripta. gl. verò notabilis. in l. ij. j. si ven. pig. aga. dicit hoc esse verum quando vendens esset omnino extraneus, nullam habens communionem in re, aliàs etiam si suo proprio nomine vendit, socius ratam haberet re extante, & non præscripta. & haberet hanc actionem quam glo. perpetuo tenementi. & hoc per hanc l. per illam l. si familiæ.

† Quæ sit differentia inter officium tutoris vel curatoris, & officium gestoris.

† Quæ sit differentia inter officium tutoris vel curatoris, & officium gestoris.

LEX

XX.

Tutori vel. † Tutor vel curator differunt à gestore. quia ipsorum officium est necessarium. & finitur cessante necessitate. Sed officium gestoris est voluntarium. & finitur propria voluntate. Item primi possunt exercere actiones competentes domino, quia habent mandatum à lege per legitimam administrationem. Secundo non possunt nullum habere mandatum legis, vel hominis: in hoc tamen conveniunt: quia oēs non solum tenentur de dolo & lata culpa, sed etiam de levi. hoc dicit. Vel brevius dicit. gestor negotiorum non tenetur si debitorum domini non exigit, vel res domini ab alio possitas non vendicavit: quia exigere vel vendicare non potest sine mandato. de alijs autem gestis vel etiam omittis quæ gerere potuisset, postquam tenebatur, & inceperat, bene tenetur gestore etiam de levi culpa: sicut tutor & curator. hoc dicit in effectu & in specie casum. in ver. [secundum quæ.] quia quidam conquirentur de negotiorum gestore, q. non recuperaverat res suas à debitoribus, & non exegerat à suis debitoribus. Vnde dicebat cum sit in causa interesse propter leuem culpam, sicut teneretur tutor vel curator qui ita neglexisset. Imperator determinat contrarium quia non est bona comparatio inter tutorem & curatorem ex vna parte, & gestorem ex altera. † Sunt enim quatuor differentie. Nam officium tutoris & curatoris est necessarium: quia possunt compelli: sed officium gestoris est merè voluntariū. Itē gestio tutoris & curatoris non finitur nisi finita necessitate. i. of. tutore non est in potestate tutoris & curatoris omittre gestionem quoadq. durat necessitas & officium. Secus in gestore, qui si gestio non tenetur gerere alio: sed potest omittre pro libi voluntate. Non intelligas tamen q. postquā cœpit gerere potest omittre: & non perficere: imò tenetur perficere: ut in l. in cō. modum. j. sicut. ff. cōmo. sed postquam perfecit, non tenetur ulte rioriter. vñ si isto anno incœpisti facere laborare vineas meas, nec perficere usq; ad perfectum laboratorij istius anni, aliàs perit: sed anno sequenti non teneris idē facere, si non vis, nec ego possum cōqueri. sed mihi sufficere debet id quod sponte fecisti. Item tutor & curator tenetur gerere omnia gestor autē potest quidam gerere, & alia omittre. vnde si plures habebat vineas, & incœpisti facere laborari vnam: non teneris facere alias laboratorij quod tū est verum, nisi incœpisses ut omnia gesturus. quia nec omnia debes gerere: saltem pro isto anno. ut in l. pompo. de negotijs. in si. ff. eo. ti. De quo tamen hic in gl. sunt opi. sed hæc communiter tenetur. Quarto & ultimò: quia tutor & curator possunt movere contra extraneos actiones reales & personales, cō. potentes pupillo vel adulto: cum habeant legitimam administrationem, & mandatum à lege: ideo si negligunt, sunt in culpa. &

tenentur ad interesse. Sed negotiorum gestor voluntarius nullum habet mandatum: & si ageret. repelleretur exceptione. ideo nō est in culpa si nō agit. Tamen si ipse teneretur domino, bene deberet à semetipso exigere: quia hoc facere debet. & si nō faceret, esset in culpa: & teneretur hac actione. quod tū dicit: ut in l. diuortio. ff. e. Iste est effectus huius l. Cetera dicit ut in gl. & per doc. † Et distinguere si queris an gestor teneatur de his quæ non gessit, quod aut accessit ad gerendum, tanquam omnia gesturus. ut hic constat. & tunc teneretur: etiam si sint omnino diuersa & separata ab his quæ gesta sunt. p.

l. Pompo. in negotijs in si. cum l. seq. ff. eo. licet Ioan. tenuerit contrarium: ut in gl. quæ incipit. [quam ab initio habuit.] per l. nam & seruus. §. si viuo. ff. eo. Sed loquitur postquam dominus mortuus est: quia tunc non tenetur gestor noua negotia aggredi. sed finit inchoata. Nos loquimur quando dominus viuebat: aut accessit non tanquam omnia gesturus: sed quædam, vel non appareret. & quædam gessit. & quædam non gessit. & tunc aut illa nō gesta erant cōnexa gestis: vel erant pars gestorum. & tenetur: ut j. e. l. si cognati. in si. & l. in commodat. §. sicut. post prin. ff. cōmo. aut erant omnino separata. & tunc aut alius fuisset gesturus oīa, si ille non accessisset ad gerendum aliqua, & ipse hoc sciebat. & tunc tenetur. per l. si pupilli. §. si. ff. eo. aut alius non fuisset gesturus. & tunc nō tenetur per hanc l. post prin. ibi. [satis abunde quæ.] An autē ille qui accessit ut gesturus aliqua, vel vnum tantum negotium, teneatur à se exigere id quod debet domino tantum glo. quæ incipit. [accedēs.] doc. dicunt quod si ipse incepit teneri ex illa gestione, bene tenetur à se exigere: quia est de cōnexis illius. Secus si tenebat aliud, postquā accessit ad gerendum nisi quædam vel vnum.

† Seruus post manumissionem, non tenetur de contractu vel quasi, celebrato in seruitute, sed ex delicto in seruitute commissio bene tenetur.

De cōnexis idem est iudicium.

LEX

XXI.

Icognati. † Seruus qui alterius negotia malè gessit, non prohibetur à domino manumitti. nec ex ante gesto post manumissionem potest conueniri. hoc dicit. Oppo. contra primum dictum, q. imò debuerit differri manumissio, quousq; rationem reddiderit. ut j. de bo. dam. l. j. Sol. pœna mortis bene deberet differri: ut ibi. sed datio libertatis non. ut hic. Vnde si esset condemnatus ad mortem aliquis, qui fuisset actor meus, vel administrator. & non reddidisset administrationis rationem, deberet differri executio quousq; reddiderit. per illam l. Ex secundo dicto no. † q. seruus post manumissionem non tenetur de contractu, vel quasi contractu celebrato in seruitute: ut j. an seruus ex suo fac. per totum. Sed ex delicto in seruitute commissio bene tenetur, quia noxa caput sequitur: ut insti. de no. † Vltimò no. q. idē est iudiciū de cōnexis. † facit ff. de sepa. l. j. §. præterea. & admi. tu. l. ita aut. §. si tutor. & de tu. & ra. di. l. si tutor. & extra. de cōsti. c. trās. l. a. & ff. eo. l. eū actū.

LEX

XXII.

Negotium. † Exemplificat hæc l. quod si gestor bene gessit, & vtiliter. sed postea casu fortuito sine sui culpa illud quod gessit, periit. Ita quod dominus propter hoc nullam sentit vtilitatem ex gestione, hoc nō imputatur gestori, quominus agere possit pro impenis factis per eum. ut in l. sed an ultro. §. j. ff. eo. Fallit in eo qui gessit negotia pupilli. quia nō tenetur pupillus: nisi quatenus tempore li. cōte. reperitur locupletior. ut §. eo. l. ij. & ibi notat in ij. gl.

LEX

XXIII.

Negotijs. Actio negotio. gestorū. est actio personalis: non autem realis. hoc dicit.

† Actio contraria reperitur directa & utilis.

† Protestatio non operatur nisi pro tempore futuro, post factam protestationem.

Statutum quod syndicus comitatus debeat denunciare maleficia infra decem dies, si per illum contra quem commissi sunt fuerint sibi denunciata, an illi decem dies currant à tempore denunciationis factæ per offensum? an à tempore maleficij commissi. & debet fieri in scriptis ista denuntiatio. & nume. s.

In eo qui gerit sine mandato licet res non sit integra, quia incepit iam gerere potest dominus prohibere ne ulterius gerat: & tenetur parere. & quid si gestor remuneretur in damno? & quid in eo qui gessit ex mandato?

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Protestatio potest fieri cum scriptura, et etiam sine: debet tamen adhiberi testes, ut possit probari. Et quando si per scripturam, debet esse manu notarii, ut fide faciat etiam mortuis testibus, et si habere vim libelli, debet fieri per scripturam: sicut libellus.

¶ Qualiter debeat fieri ista protestatio gestori, ut amplius non gerat?

¶ Si mandavi tibi ut emeris rem pro decem, et emisti pro viginti, non potes a me recuperare illud plus quod solui: nisi habeam ratum de eo tamen dimittere rem penes te, donec restituas mihi decem.

¶ Quid si negotium esset meum ipso gestu, et quid si re ipsa? Non minor est favor reip. de senare uitam uiuentium, quam sepelire mortuos. ita ut si quis soluat pro aliquo etiam contradicente, qui erat in periculo perdendi personam nisi solueret puta ceterum quod potest solui ab eo repetere.

LEX

XXIII.

I quis nolente. **¶** Prohibitio domini tollit hanc actionem in his que post prohibitionem geruntur. secus in his que prius gesta erant. h. d. tota l. Et est de quinquaginta decisio nibus Iustiniani. quod colligitur ex eo quod recitat diuersas op. & vnam earum eligit. sicut in l. si. s. de pac. & l. si quis in conscribendo. & semper allegatur ista l. fuerunt autem facte dictae decisiones post primam compilationem codicis unde postea fuit dissolutio. & incertae fuerunt istae decisiones: ut s. in secunda & tertia constitutione huius voluminis. In tex. ibi. [quid enim.] dixi s. ta lem gestorem non habere actionem de gestis post de. runciationem: sed de gestis ante bene habet, quoniam denunciatio ad illam non porrigitur: ne sequatur inconueniens. de quo j. subiicit. quia si porrigeretur, daretur materia malignandi: quia dominus videt gestorem multa de suo impendisse ante prohibitionem: ne illi teneatur phiberet de cetero ministrare. quod esset iniquum. **¶** No. ergo ex ista l. plura. primo. dñi dicit. [directa vel vtilem.] q. actio contraria reperitur directa & utilis: vt s. dixi in l. curatoris. Et qui dam dicebant quod hic credebatur directa, non obstante prohibitione: ne quae habebatur pro non facta. Quidam vero quod non dabatur directa de rigore, ppter prohibitionem. sed dabatur utilis de equitate: ne dominus efficeretur locupletior cum iactura aliena. Sed Saluius Iulianus tenebat quod nec directa nec utilis: & istam approbat Imperator. cuius ratio est secundum Bal. quia sicut non teneor tecum contrahere, nec me tibi obligare: vt in l. nec emere. j. de iure deli. ita nec quasi contrahere, vel te in creditorem meum accipere: licet ergo iste quasi contractus gestionis non requirat expressam voluntatem domini. quia etiam ignorans dominus obligatur. tam bene requiritur quod non adsit contraria voluntas. **¶** No. quod protestatio non operatur nisi pro tempore futuro, post factam protestationem, vel tempore praeterito. Et inducit Bal. ad qd. Si statutum dicat quod syndicus comitatus debeat denunciare maleficia infra x. dies, si per illud contra quem commissa sunt fuerint sibi denunciata, quando currant illi x. dies. an a tempore denunciationis factae per offensum. & tenet hanc secundam partem. quia illa denunciatio est causa quod syndicus teneatur denunciare curiae. & talis denunciatio offensi, non trahitur retro. ideo non facit vt illi x. dies, intelligatur cucurrisse a tempore maleficii commissi. **¶** sed vt incipiant currere post illam denunciationem. **¶** Item no. quod in eo qui gerit sine mandato. licet res non sit integra: quia inceperit iam gerere, potest dominus prohibere ne ulterius gerat. & teneatur parere. non sic in eo qui gessit ex mandato quia si res non est integra quia incepit gerere, non potest prohibere dominus, quominus compleat. secundum Bal. per l. si pecuniam. ff. de co. di. ob cau. Sed aduerte, ne erres: quia hoc est verum quod non potest prohiberi: si ex hoc remaneret gestor in dano. & ita loquitur ille tex. & l. si mandassem. ff. ma. & l. si quis prohibuit * alias incipit Papinianus. de publiciana. Si enim mandavi tibi vt venderes, & traderes, si vendidisti, & non tradidisti: res tamen obligatus ad tradendum. non possum prohibere quod non tradas: quia teneris ad interesse: unde potes prohibitiones spernere. l. vtrum. de consti. pe. Sed si nullum damnum patereris, deberes prohibitioni parere pro futuro tempore, per eandem l. si pecuniam. in §. j. & ij. vbi bene p batur. unde Bal. nimis indistincte loquitur. **¶** Vltimo no. secundum Bar. ante si. quod protestatio potest fieri cum scriptura. & etiam sine. debent tamen adhiberi testes: vt possit probari. & quando sit per scripturam, debet esse manu notarii: vt fidem faciat etiam mor

tuis testibus. Hae vera. nisi prestatio haberet vim libelli: quia tunc deberet fieri per scripturam: sicut libellus. vt in l. vt perfectius. j. de annu. excep. no dico scripturam publicam. quia de libello potest fieri scriptura priuata, & porrigi coram iudice notario qui redigeret eam in actis. Vnde dicit Bal. qd. isti denuntiatores maleficio qui sunt per comitatum, quando denuntiant, debent portare scripturam. quia talis denunciatio habet vim libelli accusatorij: cui triplex sit modus. pcedit in maleficiis scilicet per accusationem, denuntiationem, & inquisitionem. vt l. ab accusatione. §. Nuntia tores. ff. ad turpil. **¶** In gl. ibi. [i. expressum.] No. ista expositione. **¶** istud verbum specialiter sumitur interdum expressum. vult dicere glo. quod non habeat dominus enumerare omnia & singula negotia: licet istud verbum prima facie innuat contrarium. sed sufficit quod dicat inhihero tibi quod mea negotia non geras. & dicitur prohibitio specialiter facta, postquam facta est expressum. Certe etiam tacite potest fieri vt in casu quem ponit glo. si si mando tibi quod emas mihi rem pro decem, nam tacite videor prohibuisse quod plus non expendas: & tantum valet ista tacita quantitas expressa: vt in l. qui aliena. §. liberos. ff. eo. In glo. seq. ibi. [qui etiam inuitum &c.] Ista solutio procedit. ponendo quod erat seruus prius, & habebat peculium a domino non prohibente. & ita intelligit ibi lo. tamen ille tex. videtur posse intelligi etiam in seruo alieno. & tunc ista ratio non procederet. vñ potest dici quod per illum tex. limitatur ista lex. vt habeat locum: nisi dominus locupletaretur cum aliena iactura gestoris: quia tunc de aequitate tenetur quatenus lucrum sentit ex gestione: quia contra exceptionem quam dominus potest obijcere de rigore per hanc l. ipse gestor habebit replicationem. Et hoc satis placet, & multum consonat aequitati. Multum tamen facit in contrarium. l. si pro te. ff. manda. vbi si me phibete fideiusisti pro me, & soluiisti, non habes actionem contra me ad recuperandum. Sed potest dici quod non habes actionem mandati, vel negot. gest. sed bene habes actionem in factum ex equitate. l. si & me & Titium. ff. si cer. pe. nisi dicatur quod aequitas illa non subest ppter culpam tuam: quia venisti contra voluntatem & prohibitionem meam: sed ecoueruo potest dici quod imo subest: quia lex permittit quod me inuitum liberare possit. vt l. solutio nem & iudicium. ff. de solu. & l. soluendo. ff. eo. ti. In gloss. fin. ibi. [sed Bal. contra, & lo. & nos.] Ista opinio sine dubio est vera terminis in quibus gl. loquitur quando mandavi vt emeris pro decem, & emisti pro xx. nam istud negotium non est meum. nisi rati habitatione. nec reputatur mihi utile. nisi tamen habeat. Ideo posito quod res valeat xx. & etiam ultra. non potes a me recuperare: si non habeo ratum. videtur tamen quod debeat tantum soluere si rem volo. vel si nolo totum soluere debeam rem dimittere penes emptorem. & ipse restituet mihi decem & hoc suadet aequitas facit. l. generaliter. §. pe. vel antepe. ff. de fideicom. liber. quia vel debeat totum approbare, vel totum reprobare. vt in l. cum quaeritur. ff. de adm. tu. **¶** Sed quando negotium est meum ipso gestu. qui pro me soluit, sentio vtilitatem etiam inuitum quia liberor. ideo videtur quod de aequitate habeas ac. & hoc tenet Gul. de eu. licet hoc reprobat per illam l. si pro te. sed potest responderi vt s. dixi in alia glo. Si vero negotium esset nostrum re ipsa. vt si impenderes in colendo vineam meam, vel agros meos. tunc post prohibitionem delinqueres ingrediendo fundum contra meam voluntatem. in l. diuus. ff. de ser. ru. pra. unde tunc ipse Gul. fatetur locum habere hanc l. vt non possis recuperare lumpsum, etiam vtiliter factos propter delictum tuum. **¶** & isto casu toleratur vt fiam locupletior cum iactura tua. **¶** In fin. gloss. ibi. [§. idem labeo.] dic quod speciale est ibi propter publicam vtilitatem: quae vertitur in speliendo. cadauera mortuorum. vt etiam contra prohibitionem haeredis possint sepeliri & recuperari impense ab haerede. Et per hoc dicit Bal. quod si aliquis esset captus pro maleficio, & esset in periculo perdendi personam nisi solueret centum. quod soluens etiam illo prohibente te potest ab illo recuperare: quia non minor est favor reip. publicae. defendere vitam uiuentium, quam sepelire mortuos. cum publica vtilitas sit in augendo personas imperij. vt in l. cum ratio. circa. ff. de bo. da. hoc idem voluit lo. an. in c. si. de fo. co. pe. lib. vj. in nouella. vbi recitat disputationem factam Bononiae. de illo qui erat captus pro debito. & deficiebat omnis spes exeundi de carceribus nisi solueret. & quidam soluit pro eo contradicente, quod potest repetere de aequitate: non obstante ista l. nisi cum exeat carceres, forte mor

rietur

De his quæ ui metusue causa gesta sunt. Rubrica.

De vi publica
Super glo. † rubricat. ibi. [hodie sufficit alterum.] nam vis est
ingente. Metus in patiente. & ponit actum prout est in patiente
composito. vnde hodie post compilationem digestorum, detrahitur
de rub. illud verbum vis. tanquam superfluum. & dicitur me-
tus causa &c. & quoniam in lege non debet esse aliquid verbum
superfluum: vt no. in l. j. ff. eo. Item vis infertur corpori, metus ve-
ro infertur animo. quia dicitur metus, id est mentis trepidatio: vt
in l. j. ff. eo. j. l. iij. in j. & ij. glo. † Sed quæ dicatur violentia. ¶ vi
super Bar. in l. j. §. ff. ad l. iuliam. de vi publica. In fi. glo. dic vel
continua ad inferiora: quia tractaturus de resti. in integrum. tra-
ctat de his quæ sunt officio iudicis nobili. Item istæ primæ fun-
datur in ratione naturali. nam ratio naturalis dicitur quod si per
coactum vel dolum aliquid à me extorqueres: illud mihi restituas.
Sed alia quæ sit officio iudicis ex edicto de minoribus, fundatur
in favore ætatis, nec est ita amplianda: vnde statuitur quadrienn-
nium ad eam petendam: vt in l. fi. de tempo. in integ. resti. Sed
in ista duabus primis competit actio personalis. & etiam vilis
rebus: quæ non tolluntur quadriennio. sed longo tempore cum
non vel longissimo sine titulo: vt j. eo. l. iij.

¶ *Res facta uel per uolentiam ablata (etiam postquam est perempta) potest peti
si sit in rerum natura licet re uera non sit, & si sit condemnatio in re, & execu-
tio in estimatione, potest etiam peti aestimatio.*
*Quidam uero ablata sit generalius quā uerbu raptā uel arrepta, & qualiter differat
a uoluntariis.*
Quidam uero ablata sit deterioris conditionis antequam condemnetur, quā post?

LEX

Erelecutio. ^{† Periculi. interitus}
pertinet ad furem: &
etiam ad metum inferentem. hoc dicit. Intellige
etiam si res subtrahita vel per metum ablata per
eat sine dolo vel culpa subtrahentis, vel metum
inferentis. ^{interitus} solum enim q̄ fuerit in dolo vel furando, vel metū
inferendi quia propter hoc semper est in mora restituendi. & cla
rum est q̄ interitus rei post moram pertinet ad debitorem. l. qd
u. cum ibi no. ff. si cer. pe. & l. si ex legati causa. de verb. obli. [†] In
tex. h. i. coram. ¶ Ex isto tex. colligit Bar. q̄ res subtrahita, vel per
violentiam ablata, etiam postquam est perempta potest peti, ac
si esset in eam natura: licet reuera nō sit: quia fingitur esse pro
pter moram quę resultat ex furto, vel ex violentia, vt in l. si seruū.
§. de ver. obli. possum etiam petere estimationem eius: quia in
estimatione rem restituī, post rem peremptam & post morā suc
cedit obligatio ad estimationem. & de hoc est casus in l. in re fur
tū. §. de condi. fur. & si peteretur res, posset fieri condemnatio
in re, & excusio in estimatione, vel etiam ipsa cōdemnatio offi
ciū d. solliciti estimatione. licet non fuerit petita. sed ipsa res pro
pter impossibilitatem restituendi rem per ea quę no. in l. vinum.
circa h. glo. mag. ff. si cer. pe. [†] In tex. ibi. [ablata.] No. quia istud
verbum est generalius quā verbum rapta, vel erepta. nam non
dicitur capi vel eripi nisi de manu alterius per potentiam aufer
re: vt in l. sed eximendi. §. j. ff. ne quis eum qui in suis voca. est vi
ci. Sed bene dicitur auferri etiam si non per violentiam: sed per
viuentiam. violentiam compulsiuam quę præsupponit volun
tatem auferentis, vt in l. si mulier. §. pe. ff. eo. [†] de materia violentiæ
nam de qua in glo. j. vide plenius per gl. in l. extat. ff. eo. Et adde
q̄ commotio sine violentiæ excludunt voluntatem passi violentiæ.
excepta tertia quę dicitur compulsiva: illa enim nō excludit: imō
eā præsupponit vt ff. eo. l. si mulier. §. pe. Ideo aliæ violentiæ di
cuntur præcise sed compulsiva dicitur cōditionalis. inter quas
est longa differentia: vt in c. sacris. & ibi no. extra eo. ti. Sed quæ
ritur quare violentia expulsiua quę committitur in rebus immo
bilibus, producit interdictum possessorium vnde vi. & ablatiua
quę committitur in mobilibus, nō producit aliquod interdictū
possessorium: Respondeo secundū Pe. quia satis est q̄ produ
cit actionem vi bo. ra. quę est poenalis ad quadruplum, quod nō
est violentia expulsiua. & quia possessio rerum mobilium est vi
li & abiecta. vt in l. rem quę nobis. de acqui. pos. Ideo non fuit
viam dignum introducere possessorium ad recuperandum pos
sessionem. [†] In glo. seq. ibi. [§. q̄ si homo: &] quæ sit ratio: dīc vt
ibi no. nam videtur extraneum dicere q̄ metum inferens sit de

terioris conditionis antequam condemne-
tur quam post. quia ante, periculum rei per-
tinet ad eum. vt hic sed post infra quadri-
mestre non pertinet ad eum, sed ad agentē:
sed hoc contingit. quia post quadrimestre
grauatur in quadruplo. ideo restauratur: vt
j. quadrimestre non teneatur de interitu. ar.
in l. eum qui. ff. de furefur. In glo. ibi. [Item
hoc quando non erat peritura.] doc. repro-
bant hanc gl. quia quando quis tenetur ex
maleficio, non adhibetur ista distinctio, an
res fuisset eodem modo penes actorem pe-
ritura, vel non, imò indistinctè periculum
pertinet ad debitore: vt in l. j. §. rectissimè.
ff. de vi & vi ar. Fallit in casu legis quā glo.
allegat. per rationē de qua s. Et eodem modo quando perijt post
moram. Quod dic vt no. Barto. in l. quod te. ff. si certum petatur.
sed puto quòd glos. habuerit bonum intellectum.

¶ *Petitio quæ non sancitur ratione, non est admittenda per superiorem: & econtrā quæ est rationalis non est respicienda.*

Contra presumptionem iuris admittitur probatio in contrarium, secus contra presumptionem iuris ex de iure.

Tutus exceptione odiosa si soluat, an repetatur

Solutio facta incontinenti: presumitur facta eodem metu sicut promissio, et quid si ex intervallo?

Actus ubique est nullus, nec potest infringi de iure ciuili, an ualideatur per iuramentū
Quod ex quoque solus dicitur non potest infringi de iure ciuili 65

Quandocunque subest aliqua coniectura quod metum passus non fecit animo probandi contractum, sed quod per aliam causam non resultat approbatio.

Statutum quoddam instrumentum mittatur executioni, non obstante quacunque exceptio-
ne, quae debeat referri uari post executionem solutam. Et per meum coegisti me per
publicum instrumentum ad promittendum tibi aliquid uel uendendum, si postea ces-
sante metu soluta, non uideo approbare contractum, cum uideat soluisse timore statuti.

LEX

11.

Vm te non. † Spontanea solutio purgat metum
adhibitum tempore promissionis.

Secus si nō fuerit spontanea. hoc dicit. In tex. ibi. [causā
se.] id est promississe solenniter per publicum instrumentum, vel
per scripturā factam manu propria. vt i. patet dum dicit. [de chi.]

per scriptura faciam manu propria. v. pater dñi dicit. [de chi-
rographo &c.] In tex. ibi. [qua ratione.] [No. q. petitio quæ non
solvitur nisi per scripturam.]

fulcitur ratione: non est admittenda per superiorem. licet econtra quando est rationabilis, non est respuenda: quia iuste postulante tibus non est denegandus assensus: vt ff. de his qui sunt sui vel

alfe. fur. l. ij. In tex. ibi. [quando.] id est quia. [verissimile nō fit.] In isto tex. fundatur opi. per quam gl. recitat & reprobatur. in ver. [vnde his tribus rationibus &c.] quoniam iste tex. & eius dect.

lynde in his tribus anomibus ecc. quomani nec lex. & eius dectio videtur fundari in præfumptione. quod quando sponte foluit, non præfumiur coactus promiffiffe. Ex quo inferebat. † qd cū contra præfumptionem iuris admittatur probatio in contrarium.

contra presumptionem iuris admittatur probatio in contrarium: vt j. de proba. l. i. iue possidetis. nisi quando est iuris & de iure. vt ibi no. q. iste licet sponte soluerit potest probare q. coactus promi

lit. & tunc possit repetere. Si autem non probaret, nullo modo
repeteret. sed si pendet an possit probare vel non, repellitur à per
tendo quousq; probauerit. glo. verò hoc reprobatur. dicens qd possi

to q̄ probaret metum fuisse illatum tēpore promissionis: adhuc non posset repetere: quia per Spontaneam solu. ille metus fuit purgatus. & etiam propter alias duas rationes, quæ ponuntur in

purgatus. & etiam propter alias duas rationes, quæ ponuntur in glo. tamen non sunt bonæ: sed prima ratio bene procedit, & cōi-
ter tenetur. non per istum tex. qui potius probat op. guar. fecus
per l. si ob turpem ff. de condi. ob tur. cau. postsumus ergo dicere

per l.ii ob turpem. l. de condi. ob tur. cau. pollumus ergo dicere
q si non constat metum fuisse illatum tempore solutionis, spon-
tanea solutio facit præsumi q non fuerit illatus, ita loquitur iste

tex. sed si constar, tunc spontanea solutio illū purgat; & facit ha-
beri perinde ac si illatus non fuisset. & hæc est veritas. † In glos.
sibi. [tum etiam quia odiosa est exceptio.] Ista ratio nō est bona

secundum doc. Nam tunc est verum qd tutus exceptioe odiosa
si soluat per errorem iuris, non repetit: vt in l. quæ exceptionem.
ff. de condi. inde. quando illa exceptio est introducta contra ra-

rationem naturalem, ut est exceptio Macedoniana. quia ratio naturalis dicitur q. filius filii, qui mutui recepit restituat. sed senatus. Macedo. statuit contrarium propter rationem quae ponitur in 1.

m 3